

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke for aftaler, der indgås af banker, sparekasser, andelskasser samt realkreditinstitutter, der er godkendt af staten.

§ 8. Hvis pengekrav uden for formuerettens område ikke betales i rette tid, skal rente som nævnt i § 5, 1. pkt., betales fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden.

Stk. 2. § 3, stk. 4, § 4, stk. 1, § 5, 2. pkt., og § 6 gælder også for pengekrav uden for formuerettens område.

§ 9. Fører lovbestemmelser om rente for særlige krav til en lavere rente end den, der er nævnt i § 5, 1. pkt., skal skyldneren dog betale den der nævnte rente fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølg-

ning til betaling af gælden. § 5, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 10. Loven finder anvendelse på pengekrav, som forfalder den 1. januar 1978 eller senere.

Stk. 2. § 7 finder også anvendelse på aftaler, der er indgået før den 1. januar 1978, hvis kravet forfalder den 1. januar 1978 eller senere.

Stk. 3. § 38 i lov nr. 102 af 6. april 1906 om køb, som ændret ved lov nr. 212 af 26. april 1973, og §§ 6 og 62 i lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve, som ændret ved lov nr. 212 af 26. april 1973, ophæves.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Ved lov nr. 212 af 26. april 1973 om ændring af købeloven, forsikringsaftaleloven og gældsbrevsloven (Ændring af morarentesatserne) erstattedes de hidtidige forholdsvis lave morarentesatser i disse love af en variabel morarente sammensat af Nationalbankens diskonto med et tillæg på 2 pct. Loven bygger i det hele på de synspunkter om morarentens størrelse, der er anført af justitsministeriets købelovsagkyndige i betænkning nr. 652/1972 om morarenter.

Betænkningen om morarenter, dvs. renter, som skal betales, når en pengeforpligtelse ikke betales i rette tid, indeholdt ud over forslaget om ændrede morarentesatser tillige forslag til en række andre ændringer i morarentebestemmelserne i købelovens § 38 og gældsbrevslovens § 62, herunder i første række af tidspunkterne for morarentens påløb. Justitsministeriet fandt imidlertid, at spørgsmålet om yderligere ændringer i de pågældende morarentebestemmelser burde sættes i bero på resultatet af overvejelserne i Norge og Sverige om morarentelovgivningen, således at størst mulig nordisk retsenhed kunne bevares på dette område. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslaget, Folketingstidende 1972-73, tillæg A, sp. 2901.

Det svenske købelovsudvalg har i 1974 afgivet betænkning om rântelag (SOU 1974:28), og

det norske morarenteudvalg har også i 1974 afgivet betænkning om renter ved forsinket betaling m. v. (NOU 1974:54). Herefter har der været ført nordiske departementsforhandlinger med henblik på udarbejdelse af så vidt muligt ensartede lovforslag. I lyset af disse forhandlinger har man fra dansk side besluttet at udarbejde forslag til en selvstændig rentelov, således som det er foreslået både i den norske og svenske betænkning. Når man herved på visse punkter har fraveget de købelovsagkyndiges forslag i betænkningen om morarente, skyldes det ikke mindst ønsket om i størst mulig udstrækning at kunne gennemføre en ensartet nordisk lovgivning.

I Sverige er der i 1975 gennemført en rentelov, der bygger på udkastet i den svenske betænkning.

I Norge er der i foråret 1976 fremsat lovforslag om renter ved forsinket betaling (morarenter) m. m. Lovforslaget indeholder udover regler om, fra hvilket tidspunkt der skal betales morarente, en række ufravigelige bestemmelser om forbrugeraftaler.

Den svenske rentelov og det norske lovforslag er optaget som bilag 1 og 2 til dette lovforslag.

2. Med hensyn til gældende ret om, fra hvilket tidspunkt der skal betales morarente, henvises til kapitel 2 i betænkningen om morarenter.

De vigtigste formueretlige regler om morarenter er optaget som bilag 3 til lovforslaget.